

изъ Египетъ, ще послужите Богу на тѣзи горж.

- 13 И рече Моисей Богу: Ето, когато азъ отидж при сынове-тѣ Израилевы, и имъ рекж: Богъ на отцы-тѣ ваши проводи мя при васъ, и тѣ мя попытатъ: Що е имѣто ми? какво да имъ рекж? И рече Богъ Моисею: Азъ съмъ СЫЙ: и рече: Така ще речешъ на сынове-тѣ Израилевы: [“]СЫЙ мя проводи при васъ. И рече Богъ Моисею още: Така ще речешъ на сынове-тѣ Израилевы: Господъ Богъ на отцы-тѣ ваши, Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ, и Богъ Іакововъ, проводи мя при васъ: [“]това е име-то ми въ вѣкъ, и това е памѧть-та ми изъ рода въ родъ. Иди и събери старѣшины-тѣ Израилевы, и кажи имъ: Господъ Богъ на отцы-тѣ ваши, Богъ Авраамовъ, и Исааковъ, и Іакововъ, яви ми ся и рече: [“]Посѣтихъ васъ напстинж, и видѣхъ всичко онова което ви правятъ въ Египетъ; И рѣкохъ: [“]Ще вы избавите отъ Египетско-то страданіе, и ще вы възведж въ земї-тѣ на Хананейцы-тѣ, и на Хеттейцы-тѣ, и на Аморрѣйцы-тѣ, и на Ферезейцы-тѣ, и на Евейцы-тѣ, и на Іевусейцы-тѣ, на земї дѣто тече мяко и медь. [“]И ще послушашъ глашъ-ть ти: и [“]ще идешъ ты и старѣшины-тѣ Израилевы, при Египетскѣй-ть царь, и ще му речете: Іеова Богъ на Евреи-тѣ [“]срѣди ны; а сега остави ны да отидемъ на путь тридневенъ въ пустынѣ-тѣ, за да принесемъ жертвъ на Іеова Бога нашего. А знай азъ че [“]не ще да вы остави Египетскѣй-ть царь да отидетъ, нито съ крѣпкож рѣкж. И [“]каго прости рѣкж-тѣ си, ще поразиж Египетъ съсъ [“]всички-тѣ мои чудеса, които ще направи въсрѣдъ него: [“]*послѣ това ще ви испроводи. И [“]ще мѣ благодарятъ на тѣзи людѣ прѣдъ Египетянъ-тѣ: и когато тръгнете нѣма да отидете праздинъ: 22 Но [“]всичка жена ще поиска отъ близниж-тѣ си, и отъ събѣдка-тѣ си сребрени и ѡща, и златни и ѡща, и облѣкла: и ще туришъ на сынове-тѣ си, и на дѣцата-тѣ си, и [“]ще оберете Египетянъ-тѣ.

ГЛАВА 4.

1 А Моисей отговори и рече: Но ето, тѣ не щажъ да мя повѣрватъ, нито ще послушашъ глашъ-ть ми: защото ще ли речъ: Не ти ся е явилъ Господъ.

^a Гл. 6; 3. Іони. 8; 58. 2 Кор. 1; 20. Евр. 13; 8. Откр. 1; 4.
^b Псал. 135; 43. Осия 12; 5.
^c Гл. 4; 29.
^d Быт. 50; 24. Гл. 2; 25; 45; 31. Лук. 1; 68.
^e Ст. 8. Быт. 15; 14, 16.
^f Гл. 4; 31.
^g Гл. 5; 1, 3.
^h Числ. 23; 3, 4, 15, 16.
ⁱ Гл. 5; 2, 7; 4.

^j Гл. 6; 7; 5; 9; 15.
^k Гл. 7; 3; 11; 9. Втор. 6; 22. Несм. 9; 10. Псал. 105; 27. 135; 9. Іер. 32; 20. Давид. 7; 36. Виж. Гл. 7 до 13.
^l Гл. 12; 31.
^m Гл. 11; 3; 12; 36. Псал. 106; 46. Прит. 16; 7.
ⁿ Быт. 15; 14. Гл. 11; 2; 12, 35; 36.
^o Іов. 27; 17. Прит. 13; 22.

- 2 И рече му Господъ: Що е това което е въ рѣкж-тѣ ти? а той рече: [“]Жезль. 3 И рече: Хвьрли го на земї-тѣ. И хвьрли го на земї-тѣ, и станж змія: и по-4 бѣгнж Моисей отъ неїж. И рече Господъ Моисею: простри рѣкж-тѣ си, и хвани ѹж за опашкож-тѣ: (И той прострѣ рѣкж-тѣ си и хваних ѹж, и станж жезль въ 5 рѣкж-тѣ му): За [“]да повѣрватъ че [“]ти ся явилъ Господъ Богъ на отцы-тѣ имъ, Богъ Авраамовъ, Богъ Исааковъ, и Богъ Іакововъ.
- 6 И рече му още Господъ: Турй сега рѣкж-тѣ си въ пазухж-тѣ си. И тури рѣкж-тѣ си въ пазухж-тѣ си: и като ѹж извади, ето, рѣкжа-та му [“]прокажена [“]блѣдка като снѣгъ. И рече: Турй пакъ рѣкж-тѣ си въ пазухж-тѣ си. И тури пакъ рѣкж-тѣ си въ пазухж-тѣ си: и когато ѹж извади изъ пазухж-тѣ си, ето, [“]стан-8 пакъ както си [“]бѣше плѣть-та му. А (рече Господъ) ако не тя повѣрватъ, нито послушашъ глашъ-ть на прво-то знаменіе, ще повѣрватъ заради глашъ-ть на 9 второ-то знаменіе. Ако ли не повѣрватъ и въ двѣ-тѣ тѣзи знаменія, нито послушашъ глашъ-ть ти, ще земешъ отъ водж-тѣ на рѣкж-тѣ, и ще ѹж изсыпашъ на сухо: и [“]водата, които ще земешъ изъ рѣкж-тѣ, ще стане кръвъ на сухо-то.
- 10 И рече Моисей Господу: Молихъ ти ся, Господи, азъ не съмъ благорѣчивъ, нито отъ вчера, нито отъ завчера, нито отъ когато си почель да говоришъ на твой-ть рабъ: но [“]затежкоусть съмъ и тежкоязичень. И рече му Господъ: [“]Кой даде уста на человѣка: или кой направи ив-мий-ть или глухий-ть, или оногова който гледа, или слѣпий-ть? не азъ ли Господъ?
- 11 А сега иди, и азъ ще бѫдѫ [“]съ уста-та ти, и ще ти научж що говоришъ.
- 12 А той рече: Молихъ ти ся, Господи, проводи оногозъ когото искашъ да проводишъ.
- 13 И распали ся гибъвъ-ть Господенъ противъ Моисея, и рече: Ааронъ Левитинъ не е ли твой братъ? знай че той може да говори добре: а найвѣче, ето, той [“]излизи да тя посрѣди, и кога тя види, 14 ще ся зарадува въ сърдце-то си. А ты [“]ще му говоришъ, и [“]ще туришъ словеса-та въ уста-та му: и азъ ще бѫдѫ съ уста-та ти, и съ уста-та негови, и [“]ще 16 вы научж що трѣбува да правите. И той

Іез. 39; 10.

^a Псал. 94; 9.
^b Иса. 50; 4. Іер. 1; 9. Мат. 10; 19. Марк. 13; 11. Лук. 12; 11, 12; 21; 14, 15.
^c Вижъ Іона 4; 3.
^d Ст. 27; 1. Іар. 10; 2, 3, 5.
^e Гл. 7; 1, 2.
^f Числ. 22; 38. 23; 5, 12, 16. Втор. 18; 18. Иса. 51; 16. Іер. 1; 9.
^g Втор. 5; 31.